

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Zadru
Zadar, Dr. Franje Tuđmana 35

Poslovni broj: P-183/2023-54

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Trgovački sud u Zadru po sutkinji Katarini Zdunić, u pravnoj stvari tužitelja BILI GALEB d.o.o. u stečaju, Veliki Lovrečan, Lovrečan Breg 80, OIB: 52260223040, zastupanog po stečajnom upravitelju Jugoslavu Puranu, a njega punomoćnik Zoran Vukelić, odvjetnik iz Bjelovara, protiv tuženika PATRIOT d.o.o. u stečaju, Zadar, Ulica Ivana Gundulića 2/B, OIB: 03358015370, zastupanog po stečajnom upravitelju Ivanu Morosavljeviću iz Murtera, te uz sudjelovanje umješaca na strani tužitelja H&K business experts d.o.o., Zagreb, Ulica Josipa Pupačića 4, OIB: 65125773350, zastupanog po punomoćniku Luki Mrkiću, odvjetniku u Zadru, radi utvrđenja ništetnosti, 26. rujna 2024.

p r e s u d i o j e

Utvrđuje se da je ništetan Ugovor o kupoprodaji nekretnine od 10.1.2019., ovjeren dana 18.1.2019. kod javnog bilježnika Alkice Kolega Zubčić iz Zadra, Stjepana Radića 42b pod poslovnim brojem OV-506/2019, a sklopljen između tužitelja BILI GALEB d.o.o., Lovrečan Breg 80, 42208 Veliki Lovrečen, OIB: 52260223040, kao prodavatelja i tuženika PATRIOT d.o.o., Ulica Ivana Gundulića 2/B, 23000 Zadar, OIB: 03358015370, kao kupca te da ne proizvodi nikakve pravne učinke prema tužitelju te se nalaže uspostava ranijeg zemljišnoknjižnog stanja nastalog u provedbi tog ugovora temeljem rješenja zemljišnoknjižnog odjela Općinskog suda u Zadru posl. br. Z-2305/19 od 28. siječnja 2019. na način da se tužitelj upiše vlasnikom nekretnina upisanih u zk. ul. br. 1204 k.o. Crno sastojeći od: kat. čest. 3645/1, pašnjak i gromača površine 14677 m² (pašnjak površine 13645 m² i gromača 1032 m²), kat. čest. 3685/2, pašnjak površine 958 m², kat. čest. 3685/11, pašnjak površine 4067 m², kat. čest. 3685/12, gromača površine 4928 m², kat. čest. 3685/8, kamenolom površine 31964 m², upisane u zk. ul. 1192 k.o. Crno, kat. čest. 3685/3, pašnjak površine 659 m² upisane u zk. ul. 1190 k.o. Crno, kat. čest. 3685/4, pašnjak površine 727 m², upisane u zk. ul. 1191 k.o. Crno i kat. čest. 4174/3, put površine 1380 m² upisane u zk. ul. 1227 k.o. Crno, sve u roku od petnaest dana.

i

riješio je

Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju iznos od 11.557,00 eura na ime troškova parničnoga postupka, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi podnesenoj ovome sudu 27. rujna 2019. navodi kako su on kao prodavatelj i tuženik kao kupac 10. siječnja 2019. sklopili Ugovor o kupoprodaji nekretnine (u daljnjem tekstu: Ugovor) pobliže opisane u Ugovoru, za ugovorenu kupoprodajnu cijenu od 90.601,90 eura. Ugovor je ovjeren 18. siječnja 2019. kod javne bilježnice Alkice Kolega Zubčić pod posl. br. Ov-506/2019 i tuženik se kao kupac upisao kao vlasnik u zemljišnim knjigama. Ugovor je u ime prodavatelja potpisao Dušan Polovina, tadašnji direktor tužitelja, ali suprotno uputi i volji vlasnika jedinog osnivača i člana društva tužitelja VINSTOR-VIS d.o.o. Naime, vlasnik i osnivač tužitelja je 5. listopada 2018. donio odluku o ograničenju ovlaštenja u zastupanju direktora Dušana Polovine na način da mu je određeno da kod poduzimanja pravnik i faktičnih radnji u vrijednosti većoj od 1.000,00 eura tijekom mjeseca mora imati suglasnost skupštine društva. Odluka je ovjerena 5. listopada 2018. kod javnog bilježnika Stjepana Trstenjaka pod posl. br. Ov-3912/2018. Usprkos ograničenju u zastupanju Dušan Polovina odlučuje se na sklapanje spornog Ugovora, međutim, isti je ništetan zato što je protivan prisilnim propisima. Sklapanjem Ugovora Dušan Polovina je prekoračio ovlasti dane mu od vlasnika društva, njegovo očitovanje volje je suprotno volji vlasnika društva te kao takvo ne može proizvoditi valjane pravne učinke. Ugovor je ništetan i iz drugih razloga. Naime, kupac predmetnih nekretnina, ovdje tuženik, zastupan je po direktorici Senki Polovina, suprugi Dušana Polovine. Isto tako, Dušan Polovina je i prokurist tuženika u to vrijeme. Nadalje, čl. 3 Ugovora određeno je da kupac ugovorenu cijenu isplatio u cijelosti kroz sastav i potpis posebnog ugovora o kompenzaciji sklopljenog između stranaka. Riječ je o promašenoj i fiktivnoj odredbi. Ugovorne strane nisu se nikada nalazile u poslovnom odnosu i tužitelj u svojim poslovnim knjigama nema niti je ikada imao bilo kakav dug prema tuženiku, a koji bi bio podloga navodne kompenzacije. Budući da tužitelj ne može dokazati negativnu činjenicu da ne postoji poslovni odnos između stranaka, poziva se tuženik u sudski spis dostaviti dokumentaciju koja opravdava i dokazuje navodnu kompenzaciju među strankama. Fiktivnom ugovornom odredbom nije došlo do stvarnog plaćanja kupoprodajne cijene, niti jedan dio imovine tuženika nije prešao u imovinu tužitelja te je tužitelj, nevaljano zastupan po direktoru bez posebne ovlasti, bez ikakve naknade ostao bez predmetnih nekretnina. Činidba tuženika je ne dopuštena jer nema podlogu u konkretnom poslovnom odnosu stranaka, rezultat je potajnog i prijevargnog dogovora bračnog para Polovina te je suprotna moralu društva, slijedom čega je ugovor ništetan sukladno odredbi čl. 270 i 271. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br. 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 145/23, 155/23; u daljnjem tekstu: ZOO). Nadalje, ništetnost proizlazi i iz čl. 273 ZOO-a jer iz svega ranije navedenog proizlazi da je u konkretnom slučaju egzistirala ne dopuštena pobuda u vidu zlouporabe položaja i

ovlasti Duška Polovine, kao ranijeg direktora tužitelja, te istovremenog stjecanja ne osnovane imovinske koristi za tuženika, kojeg je Duško Polovina prokurist, dok je njegova supruga direktor i osnivač. Zaključno, raniji direktor tužitelja je sklopio Ugovor van granica svojih ovlaštenja stoga isti ne obvezuje zastupanog (tužitelja), sve sukladno čl. 309 ZOO-a, jer naravno da vlasnik i osnivač tužitelja nije odobrio prekoračenje ovlasti svog ranijeg direktora.

2. Tuženik u svom odgovoru na tužbu dostavljenom sudu 29. listopada 2019., kao i kasnije tijekom postupka, navodi da u cijelosti poriče navode iz tužbe te ističe kako smatra da ne bi smio iznositi detalje odgovora na tužbu iz razloga što je 3. siječnja 2019. podnio kaznenu prijavu protiv tužitelja a koja se odnosi među ostalim na sveukupni poslovni odnos između tužitelja i tuženika od 2007. do dana podnošenja odgovora na tužbu. Naveo je da je za ograničenja u ovlaštenju kod tužitelja doznao u travnju 2019. nakon što je primio službeni dokument od suda u Varaždinu. Ističe da posjeduje nemali broj dokaza poslovnog odnosa sa tužiteljem i to počevši od prvog sklopljenog ugovora o poslovnoj suradnji, njegovog aneksa pa do raznih dogovora direktno sa tužiteljem ili njegovim posrednicima. Za sve vrijeme njihove poslovne suradnje tuženik je savjesno i moralno radio svoj posao, izvršavao ugovorne obveze, aktivno radio na prikupljanju dokumentaciju i zaštitu tužiteljeve imovine i na kraju u četiri navrata spašavao tužitelja od brisanja iz registra zbog vlasnikova nemara i ne izvršavanja dužnosti nekadašnjih ovlaštenih osoba. U više navrata je sa Samom Majcenovićem komunicirao pa i sa njegovom suprugom, a nikada nije dobio informaciju o ograničenjima u zastupanju osim, kako je ranije naveo, prilikom dostave dokumenta sa Trgovačkog suda u Varaždinu.

3. U ovoj pravnoj stvari je sud rješenjima od 18. veljače 2020. i 31. kolovoza 2023. utvrdio nastup prekida postupka zbog otvaranja stečajnog postupka nad tužiteljem i nad tuženikom te je postupak nastavljen na prijedlog stečajnih upravitelja rješenjima od 21. studenog 2023.

4. Sud je raspravnim rješenjem donesenim 21. svibnja 2024. dopustio miješanje umješaču na strani tužitelja, a koji je to zatražio podneskom od 13. veljače 2024. u kojem je naveo da je preuzimatelj potraživanja i novi založni vjerovnik na nekretninama koje su predmet osporavanog kupoprodajnog ugovora.

5. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid i pročitao spisu priloženu dokumentaciju te je proveo dokaz saslušanjem svjedoka Stjepana Trstenjaka, Same Majcenovića i Dušana Polovine.

6. Prema odredbi čl. 219. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 20/90, 27/90, 35/91, 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23; u daljnjem tekstu: ZPP) svaka stranka dužna je iznijeti činjenice i dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojima pobija dokaze i navode protivne strane.

7. Odredbom čl. 7. st. 1. ZPP-a je propisano da su stranke dužne iznijeti sve činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze kojima se utvrđuju te činjenice.

8. Tužbeni zahtjev tužitelja je osnovan.

9. Predmet ovog postupka je zahtjev tužitelja za utvrđenjem da je ugovor o kupoprodaji nekretnine ništetan, podredno da je isti nepostojeći.

10. Nije sporno u ovom postupku da je između prednika tužitelja i prednika tuženika sklopljen Ugovor o kupoprodaji nekretnina kojim su ugovorom nekretnine prednika tužitelja prebačene u vlasništvo prednika tuženika.

11. Nadalje, nije sporno ni da je u ime prednika tužitelja ugovor potpisao raniji direktor Dušan Polovina, a u ime prednika tuženika, čiji je prokurist bio Dušan Polovina, njegova supruga Senka Polovina.

12. Također, nije sporno ni da je odlukom člana i osnivača prednika tužitelja društva Vinstor Vis d.o.o. od 5. listopada 2018. Sami Majcenoviću dodijeljena pojedinačna prokura u društvu predniku tužitelja i da su istom odlukom ovlasti Dušana Polovine, direktora, ograničene na način da isti kod poduzimanja pravnih i faktičnih radnji u vrijednosti većoj od ukupno 1.000,00 eura tijekom mjeseca u ime društva mora imati suglasnost skupštine društva koja mora biti dana pismeno.

13. Sporno je bilo i u ovom postupku potrebno utvrditi je li Dušan Polovina znao za naprijed navedeno ograničenje u zastupanju, je li ga isto obvezivalo pa je li, u skladu s time valjan predmetni Ugovor ili ne, odnosno je li Ugovor ništetan ili nepostojeći, naročito ako se uzme u obzir i činjenica na koju ukazuje tužitelj, a koju je također trebalo utvrditi u ovom postupku – da činidba iz osporavanog Ugovora nije izvršena, odnosno da radovi i kompenzacije nisu izvršene čime da stjecatelj nekretnina, prednik tuženika, nije podmirio svoje obveze pa da ni temeljem toga nije mogao steći nekretnine prednika tužitelja.

14. Uvidom u Ugovor o kupoprodaji nekretnine sklopljen 10. siječnja 2019. utvrđeno je kako je isti sklopljen između društva Bili Galeb d.o.o., kao prodavatelja, zastupanog po direktoru Dušanu Polovini, i društva Patriot d.o.o., kao kupca, zastupanog po direktorici Senki Polovini. Predmet Ugovora su nekretnine položene u k.o. Crno u ukupnoj površini od 59360 m² i to one koje prema stvarnom stanju čine dio kamenoloma "Ploče". Ugovorom je određena kupoprodajna cijena tih nekretnina u iznosu od 90.601,90 eura te je navedeno kako je kupac isplatio na dan sklapanja ugovora ugovornu cijenu u cijelosti kroz sastav i potpis posebnog Ugovora o kompenzaciji sklopljenog između stranaka, te prodavatelj svojim potpisom i ovjerom ovog ugovora potvrđuje da je na taj način u cijelosti namiren glede ugovorene kupoprodajne cijene.

15. Uvidom u Ugovor o kompenzaciji utvrđeno je kako je isti sklopljen između društva Bili Galeb d.o.o. zastupanom po direktoru Dušanu Polovini te društva Patriot d.o.o. zastupanom po direktorici Senki Polovini 10. siječnja 2019. Ugovorne strane su potvrdile postojanje svojih međusobnih potraživanja i to Bili Galeb d.o.o. koji ima potraživanje kao prodavatelj prema društvu Patriot d.o.o. temeljem naprijed citiranog Ugovora o kupoprodaji u iznosu od 90.601,90 eura, dok društvo Patriot d.o.o. prema društvu Bili Galeb d.o.o. da ima potraživanje kao vjerovnik novčane obveze u visini od 91.844,18 eura prema Računu br. 1/2019 od 3. siječnja 2019. na ime pruženih usluga odnosno izvršenih građevinskih radova. Ugovorne strane suglasne su da svoja potraživanja međusobno djelomično zatvore putem kompenzacije i knjigovodstveno provedu temeljem Izjave o kompenzaciji (koja također prileži spisu predmeta) odmah po stupanju na snagu Ugovora o kompenzaciji.

16. Uvidom u Odluku o dodjeli prokure i ograničenju ovlaštenja u zastupanju direktora društva Bili Galeb d.o.o. utvrđeno je kako je istu donijelo društvo Vinstor-Vis d.o.o. po direktoru Sami Majcenoviću, sukladno odredbi čl. 16. Izjave o osnivanju pa se tako pojedinačna prokura u društvu dodjeljuje Sami Majcenoviću te se ograničavaju ovlasti u zastupanju direktora Dušana Polovine na način da kod poduzimanja pravnih i faktičnih radnji u vrijednosti većoj od ukupno 1.000,00 eura tijekom mjeseca u ime društva mora imati suglasnost skupštine društva. Suglasnost mora biti dana pismeno. Odluka ima učinak od dana donošenja odluke odnosno od

5. listopada 2018. te se nalaže direktoru društva Bili Galeb d.o.o. da bez odgađanja provede odluku u sudskom registru.

17. Uvidom u trgovačku punomoć koju je izdala Senka Polovina kao član uprave – direktor društva Patriot d.o.o. Dušanu Polovini 17. ožujka 2016. utvrđeno je kako ga ista ovlašćuje da u njeno ime i za njen račun, kao člana uprave – direktora društva Patriot d.o.o., među ostalim: zastupa kao člana uprave pred svim fizičkim i pravnim osobama u Hrvatskoj i inozemstvu, pred svim bankama, ustanovama i institucijama, kao i pred tijelima državne uprave i sudovima, bez ikakvih ograničenja; da vodi cjelokupno redovno poslovanje društva, kao i da obavlja sve druge poslove za kojima se ukaže potreba, a u svezi su društva i djelatnosti za koju je društvo registrirano; da sklapa i potpisuje sve ugovore, nagodbe, kojima društvo stječe ili otuđuje nekretnine kao i bilo koju drugu imovinu, izdaje i pred javnim bilježnikom solemnizira zadužnice sa pravnom snagom pravomoćnog rješenja o ovrsi, sklapa ugovore o kreditu i sporazume o osiguranju novčane tražbine sa ovršnom klauzulom odnosno pravnom snagom ovršne isprave u smislu odredbi Ovršnog zakona i Zakona o javnom bilježništvu; da donosi potrebne odluke iz poslovne i financijske sfere, zaključuje poslove, daje obvezujuće izjave, potpisuje ugovore i sporazume u ime društva te zastupa društvo pred trećima, a u okviru punog ovlaštenja člana uprave društva, zastupajući ovo društvo bez ikakvih ograničenja, samostalno i pojedinačno. Tom trgovačkom punomoći tuženik zastupan po Dušanu Polovini podnosi žalbu na rješenje o dopuštanju zabilježbe spora u zemljišnim knjigama.

18. Iz iskaza saslušanog svjedoka Stjepana Trstenjaka, u bitnome, proizlazi kako je on radio u veljači 2019. odluke o izmjeni sjedišta i novoj poslovnoj adresi za tužitelja te je u skladu sa time proveo sve radnje potrebne da bi se promjene provele u sudskom registru. Tada mu je dostavljena odluka o opozivu ranijeg direktora Polovine i imenovanju novog direktora Rožmarića i prokurista Majcenovića, a koja stupa na snagu 7. veljače 2019. Kod navedenog postupka uz brisanje ranijeg direktora izvršeno je i brisanje ograničenja njegovog zastupanja koje je bilo upisano temeljem odluke od 5. listopada 2018., a to ograničenje se odnosilo na činjenicu da on zastupa društvo pojedinačno i samostalno, ali mu je za poduzimanje pravnih radnji u protuvrijednosti od više od 1.000,00 eura tijekom mjeseca potrebna bila suglasnost skupštine u pisanom obliku. Nije mu poznato je li imao još koji predmet tužitelja, a u odnosu na ovjere potpisa istakao je da se ti predmeti čuvaju tri godine te da su svi stariji od tri godine uništeni. Ne sjeća se da li je on ovjeravao potpis na odluci kojom je ograničeno zastupanje Polovine, ali vjerojatno nije jer se tu radi o privatnoj ispravi za koju i nije potrebna ovjera potpisa. Svjedok je naveo da je nakon ovjere potpisa 5. listopada 2018. nije naknadno o tome obavještavao Polovinu, ali on ni nema tu obvezu. Nije mu poznato je li on radio prijavu povodom odluke o ograničenjima zastupanja, ne zna tko je radio tu prijavu, ali zna da je zabilježba postojala u registru jer ju je on brisao prijavom iz veljače 2019. Naveo je da ga je Polovina zvao i da je bio nezadovoljan, ali ne zna točno oko čega i pretpostavlja da je Polovina znao za svoja ograničenja.

19. Iz iskaza svjedoka Same Majcenovića, u bitnome, proizlazi da je upoznao Polovinu 2009. On je u više navrata pokušao stupiti u kontakt sa svjedokom koji je od Mariborske banke kupio firmu tužitelja za 8.000.000,00 eura sa svim nekretninama na kojima se tada još nije moglo graditi pa mu je Polovina ponudio pomoć oko realizacije tog projekta te oko prikupljanja dokaza u sporu s Mariborskom bankom. Dogovor je bio da Polovina za sve svoje radnje sastavi službeni troškovnik i provede reviziju na kraju. Pred kraj 2009. svjedok je prodao firmu Bili Galeb Pavloviću, a vratio ju je 2016. kada je proveden postupak preko odvjetnice Gulan

Šimurina. Svjedok je Polovini dao za odvjetničke troškove i provedenu reviziju 14.000,00 eura. 2018. svjedok je odlučio protiv Mariborske banke pokrenuti parnični postupak te je zatražio od Polovine da potpiše punomoć što je on uporno odbijao i tada je svjedok otišao kod javnog bilježnika i donio odluku kojom je smanjio ovlaštenja Polovini kao direktoru. Tu odluku je Polovini dostavio poštom na adresu Biloga Galeba, a koja je adresa bila uredno i adresa Polovine. Svjedok zna da je Polovina znao za tu odluku i to sigurno još u studenom 2018. kada ga je posjedio u Ptuj. Polovinu je smijenio sa mjesta direktora 7. veljače 2019. Naknadno je dobio obavijest od Porezne uprave o poreznom dugu koji mu nije bio jasan budući da firma ne posluje i tada je doznao da su sve nekretnine prodane društvu tuženika i to za iznos od oko 100.000,00 eura koji je plaćen kompenzacijom za radove koji nisu nikada izvedeni, a svjedok je kompletnu firmu kupio za 8.000.000,00 eura. Nakon što je uspio pribaviti svu dokumentaciju istu je proslijedio Poreznoj upravi koja je u konačnici protiv Polovine i njegove supruge podnijela kaznenu prijavu. Polovina je kada je dolazio u Ptuj u studenom 2018. tražio od svjedoka da potpiše neki novi ugovor o poslovnoj suradnji kojim ugovorom bi Polovina zaradio oko 2.000,00 eura, a na što svjedok nije pristao. Prije podnošenja predmetne tužbe svjedok je bio kod Polovine koji mu je rekao da će mu vratiti sve nekretnine ako potpiše naprijed spomenuti ugovor.

20. Iz iskaza svjedoka Dušana Polovine, u bitnome proizlazi da je poslovni odnos sa Majcenovićem inicirao početkom 2007. jer je uvidio dobru poslovnu priliku vezanu za izvođenje radova u blizini Supernove. Od 2009. je izvršio u ime tužitelja sve ugovorene radove, a za to su bile potpisane punomoći, ugovori i aneksi ugovora od strane svih. Majcenović je 2009. samo nestao, prestala je komunikacija s njim i to sve do 2013. od kada je sa njim komunicirao uglavnom preko Vatroslava Bunića. Majcenović nije imao interes za poslovanje u Bilom Galebu. Svjedok je u više navrata spasio firmu Bili Galeb od brisanja i ovrhe, vodile su se i parnice koje su okončane i sve dugove je on platio, a u međuvremenu je dobio i dva upravna spora za Bilog Galeba i u tim postupcima također nije htio sudjelovati Samo Majcenović. Dobivena su i dva spora pred Trgovačkim sudom u Zadru. Kada je vidio da je prevaren, da je Majcenović nestao, svjedok je prebacio nekretnine na tuženika. Okidač za taj postupak bio je mail koji je dobio od Majcenovića 23. siječnja 2019. koji postoji u spisu i kojim ga on poziva da izračuna svoju štetu koja je nastala te ga obavještava da i on vodi postupak izračuna šteta koja je njemu nastala. Za ograničenja za zastupanja Bilog Galeba doznao je u ožujku 2019. kada je zaprimio poštu Trgovačkog suda u Varaždinu. U odnosu na radove koji su navedeni kao osnova za kompenzaciju iz predmetnog ugovora naveo je da su svi izvršeni i da o svim tim radovima postoji potvrda od rudarskog inspektora. U studenom 2018. bio je kod Majcenovića radi konačnog dogovora oko nastavka suradnje jer je imao određene informacije da bi Ministarstvo moglo izdati potrebne dozvole za nastavak sanacije. Nadalje, svjedok navodi da je Majcenović kupio predmetne nekretnine od banke za 8.000.000,00 eura i to na način da je cca 5.600.000,00 eura preuzeta obveza, a za preostalih cca 2.600.000,00 eura je dan drugi kredit i za ta dva kredita je Bili Galeb bio jamac, a budući da je cca 1.400.000,00 eura trebao platiti Majcenović i budući da nije imao te novce banka mu je odobrila i treći kredit. Svjedok je naveo da je u više navrata bio u Sloveniji, u kontaktu sa bankom kao razlučnim vjerovnikom, a nakon što je na sastanku s upravom banke predloženo sklapanje nagodbe dobiva od odvjetničkog društva dopis u kojem mu se prijete da ne smije komunicirati sa razlučnim vjerovnikom. Telefonskim putem je od Miljenka Habulana doznao da je Majcenović izjavio da je bio kod javnog bilježnika i da ga je izigrao nakon čega je 3.

siječnja 2019. podnio kaznenu prijavu protiv Same Majcenovića i drugih i odlučio poduzeti određene radnje. U odnosu na pitanje punomoćnika tužitelja o tome zašto su u spornom ugovoru cijene nekretnina 80 puta manje nego što ih je Majcenović platio svjedok je naveo da je on u ugovor stavio cijenu sukladno cjeniku Ministarstva državne imovine.

21. Iskaze svjedoka i tuženika sud smatra vjerodostojnima i istinitima, naročito iz razloga što su isti u bitnim dijelovima suglasni jedan s drugim, kao i sa svom dokumentacijom u koju je izvršen uvid u tijeku dokaznog postupka.

22. Prema odredbi čl. 312. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br. 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 145/23, 155/23; u daljnjem tekstu: ZOO) ugovor što ga neka osoba sklopi kao opunomoćenik u ime drugoga bez njegova ovlaštenja obvezuje neovlašteno zastupanog samo ako on ugovor naknadno odobri. Ako neovlašteno zastupani ni u naknadno ostavljenom roku ugovor ne odobri, smatra se da ugovor nije ni sklopljen.

23. Međutim, budući da uvidom u povijesni izvadak iz sudskog registra za tužitelja ne proizlazi da je činjenica ograničenja u zastupanju koje je imao Dušan Polovina bila ikada upisana u sudskom registru, sukladno odredbama čl. 426. i 427. Zakona o trgovačkim društvima (Narodne novine br. 111/93, 34/99, 121/99, 52/00, 118/03, 107/07, 146/08, 137/09, 111/12, 125/11, 68/13, 110/15; u daljnjem tekstu: ZTD), u ovoj pravnoj stvari ne možemo smatrati da bi se, primjenom naprijed navedenih zakonskih odredbi moglo predmetni osporavani ugovor smatrati nepostojećim.

24. Nadalje, neovisno o naprijed navedenom, nesporno je kako je Odluka o dodjeli prokure i ograničenju ovlaštenja u zastupanju direktora društva Bili Galeb d.o.o. stupila na snagu danom donošenja, dakle, 5. listopada 2018., te kako je ista od toga dana i obvezivala Dušana Polovinu, a sve sukladno odredbi čl. 427. ZTD-a prema kojoj članovi uprave moraju poštivati ograničenja ovlasti za zastupanje postavljena društvenim ugovorom, odlukom članova društva – što je ovdje slučaj – i obveznim uputama nadzornog odbora.

25. Prema odredbi čl. 49. ZTD-a prokurist ne može bez posebne ovlasti trgovačkoga društva nastupati kao druga ugovorna strana i s društvom sklapati ugovore u svoje ime i za svoj račun, u svoje ime a za račun drugih osoba, ili u ime i za račun drugih osoba.

26. Također, odredbom čl. 41. st. 3. ZTD-a na zastupnike društva iz st. 1. (ovlast za zastupanje trgovačkoga društva po zakonu imaju osobe koje su za pojedini oblik toga društva određene odredbama ovoga Zakona – u konkretnom slučaju radi se o članovima uprave, direktorima tj. Dušanu Polovini u razmatranom razdoblju) odnosi se ograničenje iz čl. 49. ZTD-a.

27. Također, valja uzeti u obzir i podrednu primjenu ZPP-a pa tako i odredbu čl. 3. st. 3. iz koje proizlazi da sud neće uvažiti raspolaganja stranaka koja su u suprotnosti s prisilnim propisima i pravilima javnog morala.

28. Na temelju ocjene svakog dokaza zasebno, svih dokaza zajedno te rezultata cjelokupnog provedenog dokaznog postupka utvrđeno je kako je tužbeni zahtjev osnovan te kako je sklopljeni Ugovor suprotan prisilnim propisima (ZTD i ZPP) te moralu društva.

29. Naime, podredni tužbeni zahtjev sud nije uvažio kako je ranije i objašnjeno, jer se u konkretnom slučaju radilo o ograničenju u zastupanju koje nije bilo upisano u sudskom registru pa kao takvo, sukladno zakonu, u trenutku sklapanja predmetnog ugovora ne obvezuje treće osobe – u ovom slučaju prednika tuženika i formalno – ne možemo reći da se radi o nepostojećem ugovoru.

30. Međutim, ovdje je po stavu suda kao nesporna utvrđena namjera ranijeg direktora prednika tužitelja da prebaci svu imovinu na društvo čija je direktorica upravo njegova supruga, a on prokurist, pa bi se ekstenzivnim tumačenjem odredbi čl. 49. u svezi sa čl. 41. ZTD-a moglo smatrati kako je zapravo direktor prednika tužitelja sklopio ugovor sa samim sobom. Napominje se kako se radi o ekstenzivnom tumačenju, koje s citiranim odredbama u vezu dovodi i sam ratio postojanja navedenih odredbi. Stav suda o namjernom postupanju koje je usmjereno na prebacivanje nekretnina društvu u kojem je član uprave – direktorica njegova supruga, koja mu izdaje trgovačku punomoć sa svim specijalnim ovlaštenjima kao i da je sam član uprave društva prednika tuženika, svakako je potvrdio i njegov iskaz na ročištu na kojem je saslušan kao svjedok i to naročito u dijelu u kojem je naveo za svoje saznanje o postupanju Majcenovića (kao direktora osnivača društva Bili Galeb d.o.o.) te kako je odlučio poduzeti određene radnje s tim u vezi, u siječnju 2019.

31. Slijedom svega navedenoga, valjalo je odlučiti kao u izreci ove presude.

32. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbama čl. 154. st. 1., 163. i 164. ZPP-a te Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne Novine“, broj: 138/23; u daljnjem tekstu: Tarifa) pa je tako tužitelju, sukladno njezinom zahtjevu predanom na ročištu održanom 20. lipnja 2024., priznat trošak sastava tužbe i podneska od 16. lipnja 2023. od po 682 boda (Tbr. 8. toč. 1.) te trošak zastupanja na ročištima održanim 3. prosinca 2019., 21. svibnja 2024., 2. srpnja 2024. i 3. rujna 2024. od po 628 boda (Tbr. 9. toč. 1.), sukladno vrijednosti predmeta spora, što uz pripadajući PDV, važeću vrijednost boda od 2,00 eura te uz sudsku pristojbu na tužbu i presudu od ukupno 1.327,00 eura, ukupno iznosi 11.557,00 eura.

33. Slijedom navedenoga, valjalo je odlučiti kao u izreci rješenja.

U Zadru 26. rujna 2024.

Sutkinja
Katarina Zdunić

Dokument je elektronički potpisan:

KATARINA ZDUNI

Vrijeme potpisivanja:

27-09-2024

13:55:40

DN:

C=HR

O=TRGOVAČKI SUD U ZADRU

2.5.4.97=#130D48523339363730343634363533

L=ZADAR

S=ZDUNI

G=KATARINA

CN=KATARINA ZDUNI

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od 15 dana od dana primitka istog. Žalba se podnosi putem ovog suda u 3 (tri) istovjetna primjerka, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

Stranci koja je uredno obaviještena o ročištu za objavu i uručenje presude, rok za žalbu teče od dana objave, a ukoliko stranka nije uredno obaviještena o ročištu za objavu i uručenje, rok za žalbu teče od dana dostave.

DNA:

- Tužitelju po pun. uz nalog za plaćanje sudske pristojbe na presudu u iznosu od 663,61 eura
- Tuženiku po pun.
- Umješacu po pun.

Broj zapisa: **9-3086d-05047**

Kontrolni broj: **0c492-ab56e-09a85**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=KATARINA ZDUNIĆ, L=ZADAR, O=TRGOVAČKI SUD U ZADRU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zadru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

U Zadru, 11. listopada 2024.

VISOKI TRGOVAČKI SUD

-putem-

TRGOVAČKOG SUDA U ZADRU

Ul. Dr. F. Tuđmana 35

23000 Zadar

Posl.br.	P-183/2023
Tužitelj	BILI GALEB d.o.o. u stečaju, Veliki Lovrečan, Lovrečan Breg 80, OIB: 52260223040 kojeg zastupa stečajni upravitelj Jugoslav Puran, zastupani po punomoćniku Zoranu Vukeliću odvjetniku iz Bjelovara
Tuženik	PATRIOT d.o.o. u stečaju, Ulica Ivana Gundulića 2/B, Zadar, OIB: 03358015370 Kojeg zastupa po stečajni upravitelj Ivan Morosavljević OIB: 44738891644, Murter, Težačka 5A
PREDMET:	Žalba na Presudu i rješenje P-183/2023-54

Tuženik protiv Presude i rješenja P-183/2023-54 od 26. rujna 2024. godine Trgovačkog suda u Zadru u pravnoj stvari utvrđivanja ništetnosti ugovora sklopljenog između Tužitelja i Tuženika u siječnju 2019. godine (*Presuda*), ulaže žalbu kojom pobija uvodno naznačeno rješenje u cijelosti i to zbog:

- Nepotpunog i pogrešnog utvrđenog činjeničnog stanja;
- Pogrešne primjene materijalnog prava;
- Bitnih povreda postupka.

Naslovni sud je prilikom donošenja Presude počinio bitne povrede odredbi ZPP-a, zbog čega je ista u cijelosti neosnovana i nezakonita.

POGREŠNO UTVRĐENO ČINJENIČNO STANJE – POSLOVNI ODNOS I POTRAŽIVANJA

I. Prvostupanjski sud u točki 13. pobijane Presude navodi kako je „*sporno je bilo i u ovom postupku potrebno utvrditi da li je Dušan Polovina, znao za naprijed navedeno ograničenje u zastupanju, je li ga isto obvezivalo pa je li, u skladu s tim valjan predmetni Ugovor ili ne, odnosno je li ugovor ništetan ili nepostojeći, naročito ako se uzme u obzir činjenica na koju ukazuje tužitelj, a koju je također trebalo utvrditi u ovom postupku – da činidba iz osporavanoq ugovora nije izvršena, odnosno da radovi i kompenzacije nisu izvršene čime da stjecatelj*

nekretnina, prednik tuženika, nije podmirio svoje obveze pa da ni temeljem toga nije mogao steći nekretnine prednika tužitelja.“ Sve sporno navedeno prvostupanjski sud nije ili je nepotpuno i pogrešno utvrdio u svezi s činjeničnim stanjem.

Nadalje, Prvostupanjski sud u točki 30. Presude navodi kako je cilj pravnog posla bio „prebacivanje“ imovine na Tuženika u kojem je direktorica supruga prethodnog direktora Tužitelja, pri tome ignorirajući sve uredno dostavljene dokaze Tuženika o ugovorenoj poslovnoj suradnji koja je egzistirala gotovo desetljeće prije nego što je upravo odlukom osnivača jedinog člana skupštine Tužitelja imenovan za direktora Tužitelja Dušan Polovina. Tumačenjem ovog paušalnog navoda prvostupanjskog suda proizlazi kako u vrijeme sklapanja spornog Ugovora o kupoprodaji nekretnina, nisu postojala nikakva nepodmirena potraživanja iz pravnog posla Tužitelja i Tuženika, a čime je prvostupanjski sud bez ikakvog relevantnog dokaza Tužitelja pri donošenju odluke zauzeo stav da se radi o nepostojećem potraživanju za koje je izvršen prijeboj spornim Ugovorom, te koja nikad nisu ušle u poslovne knjige Tužitelja.

- *Dokaz – uvid u parnični spis:*
 - o *Izvadak iz sudskog registra Tužitelja MBS: 110008014 – Prilog P-126/2019_13_1 str. 4.-17.*

Naime, poslovna suradnja između Tužitelja i Tuženika ugovorena je Ugovorom o poslovnoj suradnji sklopljenog 15. listopada 2009. godine, kao njegovim Aneksom od 15. studenog 2009. godine. Obveza Tuženika prema navedenom Ugovoru bila je: *Pribavljanje sve postojeće dokumentacije u svezi spornih nekretnina; Izrada prostorno-planske dokumentacije; Izrada geodetskog elaborata; Pribavljanje vjerodostojnog rješenja od Inspekcije zaštite okoliša o uklanjanju otpada sa zemljišta; Organizirati zaštitni nadzor nad zemljištem u svrhu očuvanja od daljnje devastacije; Izrada geodetskog elaborata i kolčenja. Sve navedene preuzete obveze Tuženik je uredno ispunio prema Tužitelju, a što dokazuje brojnim iznesenim dokazima u ovom parničnom postupku.* Ugovori o poslovnoj suradnji nikad nisu raskinuti niti je njihova valjanost na bilo koji način dovedena u pitanje od strane Tužitelja ili Tuženika. Uzgred navedenom, još u studenom 2007. godine Tužitelj zastupan po direktoru Sami Majcenoviću izdaje punomoć Tuženiku da istog zastupa u svrhu ishođenja priključaka vode i struje na spornim nekretninama.

- *Dokaz – Uvid u parnični spis*
 - o *Ugovor i aneks ugovoru - Prilog P-126/2019_13_1 str. 27.-29.*
 - o *Ovlaštenje za zastupanje – Prilog P-126/2019_13_1 str. 25. i 26.*
 - o *Punomoć osnivača Tužitelja za zastupanje istog Dušanu polovini - Prilog P-126/2019_13_2 str. 28.*

Na osnovu danih punomoći i preuzetih obveza Tuženik je gotovo desetljeće prije nego što je uprav odlukom osnivača člana Tužitelja imenovan za direktora Dušan Polovina, zastupao Tužitelja u brojnim upravnim postupcima, pred desetak inspekcijskih nadzora, provodio zaštitu zemljišta, izradu ograda i nasipa, zaštitnih znakova na predmetnim nekretninama, a

čemu svjedoče i dostavljeni nalazi Državnog inspektorata – Rudarska inspekcija i Inspekcija zaštite okoliša. Nadalje, Tuženik je za Tužitelja ishodovao i pribavio kompletnu rudarsku dokumentaciju i povijesnu dokumentaciju predmetnih nekretnina, inicirao i pokrenuo pred nadležnim Ministarstvom preuzimanje nadležnosti eksploatacijskog polja u svrhu pokretanja sanacije kamenoloma sukladno Zakonu o rudarstvu sve kako bi se zemljište privelo svrsi (prenamjena u građevinsko prema volji Tužitelja), podnio niz kaznenih prijava protiv počinitelja koji su na zemljištu nezakonito deponirali komunalni i klaonički otpad, izradio za Tužitelja geodetski elaborat, pribavio rješenje Ministarstva zaštite okoliša kojim se nalaže sanacija ilegalne deponije na predmetnim nekretninama Gradu Zadru i Zadarskoj županiji, i mnoge druge radnje koje nisu nužno ni bile obuhvaćene ali su predstavljala prethodna ili neophodna pitanja za poduzimanje sveg prethodno navedenog. Nadalje, obustavio je nezakonito brisanje nekretnina iz registra eksploatacijskog polja po zahtjevu Grada Zadra pri nadležnom Ministarstvu, čime bi sav trošak sanacije spao upravo na Tužitelja, zastupao Tužitelja u ovršnim i upravnim postupcima, zastupao Tužitelja u postupcima likvidacije istog po čl. 70 ZSR, odnosno nemara osnivača i prethodnog direktora za predaju godišnjih financijskih izvješća.

- *Dokaz – Uvid u parnični spis:*

- *Sporazum o zajedničkom nastupu i izvođenju radova na sanaciji zemljišta „Kamenolom ploče Veliki Brig Zadar“ – Prilog P-126/2019_13_1 str. 36-37.*
- *Povijesna dokumentacija predmetnih nekretnina - Prilog P-126/2019_13_1 str. 41.-50.*
- *Mišljenje Ministarstva klasa: 310-01/18-03/297, te dopis klasa: 310-01/17-03/56 - Prilog P-126/2019_13_1 str. 58. - 63.*
- *Dopis pred tužbu osnivača Tuženika prema prodavatelju nekretnina na osnov pribavljene dokumentacije Prilog P-126/2019_13_2 str. 26.*
- *Obavijest Tuženika tadašnjem osnivaču Tužitelja o statusu izvršenosti preuzetih obveza iz poslovnog odnosa - Prilog P-126/2019_13_2 str. 27.*
- *Zapisnik Državnog inspektorata od 2011. godine – P-126/2019_13_2 str. 39.-43.*
- *Obavijest o postupanju Ministarstva zaštite okoliša klasa: 351-02/08-03/1180 od 30. studenog 2011. godine - Prilog P-126/2019_13_2 str. 44.*
- *Kaznene prijave protiv poznatih i nepoznatih počinitelja ilegalnog deponiranja otpada na predmetnim nekretninama - Prilog P-126/2019_13_2 str. 45.-49.*
- *Rješenje Ministarstva gospodarstva – Prilog P-126/2019_13_2 str. 60. - 63.*
- *Niz provedenih radnji u svrhu sanacije 600.000 m³ otpada na predmetnim nekretninama - Prilog P-126/2019_13_4*
- *Ovlaštenja za zastupanje TD Bili Galeb, izrada raznih poslovnih dokumenata i poduzimanje niz radnji u svrhu sanacije otpada od strane Patriot d.o.o. za Bili Galeb d.o.o., i sprječavanje štete TD Bili Galeb od strane neispunjenih ugovora u zamjenu za poslovne udjele o trošku Patriota d.o.o. prije imenovanja g. Polovine direktorom - Prilog P-126/2019_13_4*
- *Niz drugih iznesenih dokaza*

Nadalje, **osnivač Tužitelja pravovremeno priznaje potraživanje Tuženika za odrađene radove u iznosu od 569.240,00€ i to 2013. godine**, a što je 4 godine prije nego što je Dušan Polovina uopće bio direktor Tužitelja! Navedeno osnivač Tužitelja sam navodi, tabularnom specifikacijom u imovinsko pravnom zahtjevu prema kaznenoj prijavi za prijevaru pri kupoprodaji nekretnina od 5. ožujka 2013. godine upućene Okrožnom državnim tožilaštvu u Mariboru protiv Multiconsult d.o.o. i NKB Maribor od strane osnivača Tužitelja, a na osnovu koje je pokrenut kazneni postupak X Kpr 38157/2012 pred Okrožno sodišče v Mariboru.

Podredno navedenom, Tužitelj u Republici Sloveniji pred Običnog sudišna u Mariboru pod posl.br. PG-611/2018 vodi postupak od 2018. godine u ulozi Tužitelja radi naknade štete od NKB Maribor i KBM Projekt d.o.o., u iznosu od 4.415.526,63 € u kojem između ostalog također priznaje potraživanja Tuženika u punom prethodno navedenom iznosu od 569.240,00€, te radi ništetnosti pravnih radnji upisanog založnog prava Umješača na spornim nekretninama iz predmetnog Ugovora.

- *Dokaz – Uvid u parnični spis:*
 - *Preslik kaznene prijave s ovjerenim prijevodom, obavijest Okrožnog sodiščev v Mariboru, X Kpr 38157/2012, niz drugih dopisa u svezi predmeta - Prilog P-126/2019_13_4 str. 15.-52.*
 - *Preslik podignute optužnice Okrožnog sodišče v Mariboru – P-126/2019_13_6 str. 71-78*

U siječnju 2019. godine, Tuženik je izdao račun 01/2019 prema Tužitelju za odrađene radove, a sve sukladno odredbama Ugovora o poslovnoj suradnji, koje Tužitelj, kao i Tuženik, proknjižio u poslovne knjige, te su za iste predali sve mjesečne obračune poreza sukladno pozitivnim zakonskim odredbama u svezi poreza na dodanu vrijednost. Po smjeni direktora Dušana Polovine, te nakon primopredaje knjigovodstvene i poslovne dokumentacije, novoimenovani direktor **bríše navedene račune iz knjigovodstva (mjesecima nakon spornog pravnog posla), te podnosi zahtjev za storniranjem dostavljenih PDV obrazaca**. Zbog navedenog, nad Tužiteljem je u listopadu 2019. godine proveden Inspekcijski nadzor, a čemu svjedoči Porezno rješenje Porezne uprave Klasa: UP/I-471/02-01/164 kojim je utvrđena obveza po osnovi PDV iz spornog pravnog posla u iznosu od 177.106,99 kuna., te je utvrđeno postojanje obveze po osnovi PDV-a neovisno o tome što je novoimenovani direktor samovoljno brisao račune iz poslovnih knjiga. Na navedeno je Tužitelj uložio žalbu Samostalnom sektor za drugostupanjski upravni postupak pri Poreznoj upravi, a potom i pokrenuo upravne sporove. **U svim navedenim postupcima, žalbe Tužitelja su odbačene.**

- *Dokaz – uvid u parnični spis:*
 - *Potvrda primitka obračuna PDV-a Tužitelja od 7. veljače 2019. godine – Prilog P-126/2019_13_1 stranica 76.*
 - *Knjigovodstvene isprave Tužitelja od 26. kolovoza 2019. godine – Prilog P-126/2019_13_1 stranica 98-100*
 - *Preslik računa Tuženika prema Tužitelju – Prilog P-126/2019_13_1 str. 18. i 19.*

Nadalje, stečajni upravitelj Tužitelja osporava prijavljeno potraživanje RH Porezne uprave u stečajnom postupku nad Tužiteljem koji se vodi pri Trgovačkim sudom u Varaždinu pod posl.br. 6St-186/2019, na što se RH Porezna uprava upućuje u parnicu, **a koja je okončana 18. listopada 2022. godine rješenjem P-117/2022-14 priznavanjem tužbenog zahtjeva od strane stečajnog upravitelja Tužitelja.** Navedenom svjedoče javno dostupna izvješća stečajnog upravitelja Tužitelja na oglasnim pločama suda od travnja 2023. do kolovoza 2024., koji navodi „stečajni vjerovnik RH pokrenuo je parnicu koja se vodi kod Trgovačkog suda u Varaždinu pod brojem: P-1/2022 radi utvrđenja osporene tražbine u iznosu od 177.106,99 kn kao tražbine II višeg isplatnog reda. Budući da je egzistentnost predmetne tražbine vezana za zakonitost rješenja Porezne uprave u upravnom postupku stečajna upraviteljica Domijan je pokrenula i upravni spor kod Upravnog suda u Zagrebu koji je u međuvremenu pravomoćno dovršen presudom tog suda broj: Usl-2099/21-7 od 25. veljače 2022. potvrđenom drugostupanjskom presudom, a kojom presudom je odbijen tužbeni zahtjev za poništenjem rješenja Ministarstva financija RH, Klasa: UP/II-471-02/19-01/538, Ur.broj: 513-04-21-2 od 18. svibnja 2021.“

Uzgred gore navedenim, Tužitelj nije ni jednim iznesenim dokazom osporio navedene činjenice koje proizlaze iz dokaza, kao što nije ni dokazao svoje navode iz Tužbe.

- Dokaz – Uvid u stečajni spis St-186/2019 Trgovačkog suda u Varaždinu
- Uvid u parnični spis P-117/2022-14 Trgovačkog suda u Varaždinu

Dakle **ekstenzivnim tumačenjem navoda prvostupanjskog suda u obrazloženju Presude, zbog nepotpunog i pogrešnog utvrđenog činjeničnog stanja i sustavnog ignoriranja dokaza Tuženika**, proizlazi da su potraživanja koja proizlaze iz Ugovora o poslovnoj suradnji i njegovog aneksa, odnosno Ugovora o prodaji nekretnina, **napose nepostojeća u Republici Hrvatskoj kada se ista naplate, a sam Tužitelj ih pravovremeno godinama prije potpisa spornog ugovora, i imenovanja Dušana Polovine direktorom Tužitelja, priznaje u Republici Sloveniji kada mu ista idu u korist za postavljeni imovinsko-pravni zahtjev u kaznenom postupku, odštetni zahtjev u parničnom predmetu i podnesenoj kaznenoj prijavi i to na znatno viši iznos od onog kojeg pobija u predmetnom Ugovoru ovog spora.**

Nadalje, **prvostupanjski sud propustio je uputiti Tužitelja da dokaže ono što tvrdi u tužbenom zahtjevu sukladno čl. 7. st. 1. ZPP-a, što i sam navodi u točki 7. pobijane Presude**, a to je da „potraživanja nikada nisu ni bila u poslovnim knjigama Tuženika“, te da su potraživanja „fiktivna“, da „potraživanja proizlaze iz poslova koji nikad nisu odrađeni“, odnosno utvrditi bitne stavke ugovora, obračunate porezne obveze koje su proizašle iz istih, kao i redoslijed knjigovodstvenih podataka. Naprotiv, **prvostupanjski sud paušalno je zauzeo stav da su nekretnine pravnim poslom iz spornog Ugovora „prebačene“ čime se insinuira da su potraživanja nepostojeća.** Podredno, Tuženik je demantirao sve navode Tužitelja dostavljenim dokazima, kojima se nedvosmisleno dokazuju podmukle i obmanjujuće tvrdnje Tužitelja, a koje prvostupanjski sud pri donošenju odluka iz nepoznatih razloga sustavno ignorira.

POGREŠNO UTVRĐENO ČINJENIČNO STANJE – OVLASTI DIREKTORA I ODLUKA O DODJELI PROKURE I OGRANIČENJU OVLASTI

II. Prvostupanjski sud u točkama 24.-27. pobijane Presude navodi kako je odluka o dodjeli prokure i ograničenju ovlaštenja o zastupanju direktora društva Bili Galeb d.o.o. stupila na snagu danom donošenja, dakle, 5. listopada 2018. godine, te kako je ista od tog dana obvezivala Dušana Polovinu, a sve sukladno čl. 427. ZTD-a, te da je iz navedenog razloga tužbeni zahtjev osnovan. Naime, u tužbenom zahtjevu navodi se da je ugovor potpisala „**neovlaštena osoba**“, što je činjenično i pravno neistina jer je sukladno čl. 239. – 241. ZTD-a **direktor društva ovlaštena osoba za zastupanje**. Uvidom u sudski registar Tužitelja, jasno je vidljivo da je u vrijeme potpisa spornog Ugovora direktor bio upravo Dušan Polovina, koji „**društvo zastupa pojedinačno i samostalno**“.

Nadalje, prvostupanjski sud u točki 27. pobijane Presude zauzeo je stav da je sporna Odluka o dodjeli prokure i ograničenju ovlasti za zastupanje direktora obvezujuća od dana donošenja odluke iako ista nije nikada dostavljena sudskom registru na provedbu, pri tome ne preispitujući zakonitost postupka donošenja same odluke. Naime, čl. 442. ZTD-a, propisano je da skupštinu društva saziva **uprava, te da se skupština održava u sjedištu društva**. Podredno, čl. 440. st. 3. određeno je da ako sve poslovne udjele u društvu drži samo jedan član ili uz njega i društvo, **on mora bez odgađanja po donošenju odluke o tome sastaviti zapisnik i potpisati ga**. U konkretnom slučaju, član pri donošenju odluke nije nikada sastavio zapisnik, te odluka nije ni donesena na skupštini, već u uredu Javnog bilježnika 400km od mjesta sjedišta društva.

Člankom 446. ZTD-a, određeno je da se odluke donesene od strane skupštine moraju **bez odgode unijeti u posebnu knjigu odluka**. Člankom 446. st. 2. ZTD-a, **određeno je da se svakom članu društva mora na njegov zahtjev bez odgode preporučenim pismom dostaviti izvod iz svih odluka koje su unesene u knjigu odluka potpisane od strane uprave uz priopćenje dana i mjesta donošenja te podataka o upisu u tu knjigu**. Dakle, iz navedene zakonske odredbe **proizlazi kako uprava mora potpisati odluku skupštine**, iako nema utjecaja pri donošenju iste, te da je uprava dužna pohraniti odluke s pripadajućim zapisnicima s skupštine u propisanu knjigu odluka. Nadalje, analognim tumačenjem načina dostava preslika odluke, ista se dostavlja **bez odgode preporučenim pismom**.

U konkretnom slučaju, sporna odluka donesena je u uredu javnog bilježnika Stjepana Trstenjaka iz Varaždina, te je ista ovjerena kao „privatna isprava“, a što proizlazi iz izvedenog dokaza ispitivanjem svjedoka. Navedena odluka nije potpisana od strane uprave, **te upravi nije nikada dostavljena sporna odluka**, a posebice ne preporučenim pismom, kako od strane javnog bilježnika, tako ni člana skupštine Tužitelja. Svjedok Samo Majcenović u svom iskazu navodi kako je pismom dostavio odluku na adresu sjedišta društva, a što ne dokazuje nikakvom ispravom, povratnicom, potvrdom primitka pošiljke ili bilo kakvom drugom ispravom ili dokazom.

Nadalje, svjedok Stjepan Trstenjak u svom iskazu navodi „...Kod navedenog postupka uz brisanje ranijeg direktora izvršeno je i brisanje ograničenja njegovog zastupanja koje je bilo upisano temeljem odluke od 5. listopada 2018. godine...“, nadalje navodi „...Ne sjeća se da li je on ovjeravao potpis na odluci kojom je ograničeno zastupanje Polovine, ali vjerojatno nije

jer se tu **radi o privatnoj ispravi za koju i nije potrebna ovjera potpisa...**". Navedena tvrdnja je neistinita i kontradiktorna jer upis brisanja zabilježbe u registru, prokure, kao i ograničenja ovlasti za zastupanje direktora **provodi sudski registar rješenjem o upisu brisanja**, a koje ne postoji u zbirci isprava u sudskom registru Tužitelja. Nadalje, **odluka skupštine društva nije privatna isprava, već poslovna isprava, čije donošenje, rukovanje i postupanje propisuje ZTD.**

Žalitelj dodatno ističe, kako je svjedok Stjepan Trstenjak u svom iskazu naveo „... *Nije mi poznato je li on radio prijavu povodom odluke o ograničenjima zastupanja, ne zna tko je radio tu prijavu, ali zna da je zabilježba prostojala u registru jer ju je on brisao prijavom iz veljače 2019. godine. Navodi da ga je svjedok Polovina zvao i da je bio nezadovoljan, ali ne zna točno oko čega i pretpostavlja da je Polovina znao za svoja ograničenja...* ". Navedeni iskaz u cijelosti je neistiniti, prvenstveno iz razloga što zabilježba u sudskom registru nikada nije postojala, a podredno i zbog činjenice da ga je Polovina telefonski kontaktirao svjedoka zbog saznanja preko trećih osoba da je osnivač donio nekakvu odluku o prokuri, ne znajući ni kome ni zašto, ali je pretpostavljao da se radi o davanju punomoći odvjetničkom uredu iz Slovenije jer istu nije htio potpisati zbog nepoznavanja slovenskog jezika. Pri tome je inzistirao na dostavi odluke, tvrdeći da on ima pravo biti obavješten o odlukama društva kao jedini član uprave društva, a zbog čega je logično da je bio nezadovoljan jer mu se kao jedinom članu uprave društva odbija dostaviti odluka skupštine društva. Navedenom svjedoči i prigovor na rad javnog bilježnika Stjepana Trstenjaka javnobilježničkoj komori, te transkript komunikacije između g. Polovine, g. Majcenovića i gđe. Majcenović.

- *Dokaz – Uvid u parnični spis*
 - *Dopis Hrvatskoj javnobilježničkoj komori – Prilog P-126/2019_13_2 stranica 95. i 96.*
 - *Transkript elektronske komunikacije – Prilog P-126/2019_13_2 stranica 88.-100.*

Gore navedeni prigovor dostavljen je 24. studenog 2018. godine, a što je gotovo dva mjeseca od dana donošenja sporne Odluke o dodijeli prokure i ograničenju ovlasti za zastupanje direktora. Dakle iskazi svjedoka Same Majcenovića i Stjepana Trstenjaka su neistiniti, jer uprava društva gotovo 2 mjeseca nakon donošenja sporne odluke nije bila o istoj obaviještena.

U točki 21. pobijanog rješenja prvostupanjski sud navodi kako iskaze svjedoka i tuženika smatra vjerodostojnima i istinitima jer su u bitnim dijelovima suglasni jedan s drugim, kao i sa svom dokumentacijom u koju je izvršen uvid u tijeku dokaznog postupka. Slijedom gore navedenog, **žalitelju nije jasno u skladu s kojom dokumentacijom su to iskazi suglasni?** Ne postoji potvrda o dostavi sporne odluke kako to tvrdi svjedok Samo Majcenović, iskaz Stjepana Trstenjaka je u najmanju ruku kontradiktoran i neistini, a posebice u dijelu u kojem tvrdi da je Polovina morao znati za donesenu odluku, a što je u cijelosti u suprotnosti s prigovorom komori javnih bilježnika. Nadalje, jedini upis brisanja u sudskom registru nakon sklopljenog spornog Ugovora je upis brisanja činjenica pokretanja postupaka brisanja sukladno čl. 70 Zakona o sudskom registru i to rješenjem Tt-19/196-1 Trgovačkog suda u Varaždinu od 14.

veljače 2019., te upis promjene sjedišta, člana uprave, dodjele prokure i promjena odredbi izjave o osnivanju subjekta rješenjem Tt-19/553-4 od 29. ožujka 2019. godine.

Nadalje, davanje prokure određeno je čl. 44. ZTD-a, a obveznost njenog upisa u sudski registar čl. 54. ZTD-a. Obveznost upisa promjene u sudskom registru određena je čl. 425. u smislu čl. 396. ZTD-a, **a prema kojima se članovi uprave, njihova ovlaštenja za zastupanje i sve promjene bez odgađanja upisuju u sudski registar**, a posebice izmijene izjave o osnivanju i odredbi društvenog ugovora u djelu zastupanja i prokure.

Dakle, **iz svega gore navedenog nije jasno po kojoj osnovi je prvostupanjski sud zauzeo stav da je sporna Odluka obvezujuća od dana „donošenja“**, kad za Odluku nitko osim Stjepana Trstenjaka i Same Majcenovića nije niti znao, te da je ista donesena nezakonito kao privatna isprava, bez potpisa uprave, u suprotnosti s načelom sazivanja skupštine i donošenja odluka skupštine društva, bez obavještanja uprave društva, kao i s postupanjem aktima donesenih odluka, te da ista nikada nije ni dostavljena sudskom registru? Ovakvom sudskom praksom narušava se pravna i trgovačka sigurnost u Republici Hrvatskoj jer se otvara mogućnost da član skupštine bilo kojeg trgovačkog društva imenuje direktora koji za sve svoje postupke kroz zastupanje društva odgovara materijalno, prekršajno i kazneno, a da osnivači ili članovi skupštine mogu ovjeriti desetak odluka i staviti ih u ladicu „za nedaj Bože“ kojim će ograničiti funkciju i važnost uprave/direktora i sve pravne poslove proglasiti ništetnim koje je direktor za ime društva poduzeo ako im nisu po volji. Ovakvim stavom prvostupanjskog suda nameće se i pitanje koja je uopće onda funkcija direktora i uprave? Da li se uopće može ograničiti ovlast za zastupanje jedinog direktora društva, jer na kraju krajeva za to društvo netko mora biti odgovaran. Da li se pod ograničenjem ovlasti smatra i podnošenje obveznih poreznih izvješća u vrijednosti većoj od xyz koji su propisani kao obveza direktora drugim prisilnim propisima u RH, te za čije je nepoštivanje određena sankcija kaznenim i prekršajnim odredbama? Da li uprava u slučaju jednog direktora s ograničenom ovlasti, kao što je predmetna sporna Odluka, može uopće zastupati društvo u poreznim i sudskim postupcima veće od određene vrijednosti iako je to njegova dužnost sukladno prisilnim propisima?

Slijedom navedenog, žalitelj smatra da je pobijana Presuda nezakonita i da su počinjene bitne povrede postupka.

III. Ugovor o prijeboju (kompenzaciji) predstavlja legitiman pravni posao sukladno Zakonu o obveznim odnosima, kao što su istim zakonom definirani i razlozi ništetnosti ugovora. Žalitelj pobija predmetnu Presudu jer prema svemu gore navedenom prvostupanjski sud nije obrazložio po čemu je to sklopljeni ugovor suprotan moralu društva i odredbama ZPP-a kako navodi u točki 28. pobijane Presude. Po čemu je naplata međusobnih potraživanja nemoralna, ako je ugovor potpisala ovlaštena osoba, ako ugovor sadrži propisanu formu, ako nije bilo manjka volje strana, ako je činidba nastala na temelju valjanog pravnog posla (poslovne suradnje), ako je dopuštenost, odredivost i određenost činidbe potvrdio i sam Tužitelj godinama prije sklapanja pravnog posla (u prethodno navedenoj kaznenoj prijavi i sudskim postupcima u Sloveniji) i prije imenovanja Dušana Polovine direktorom, te u znatno većoj

vrijednosti priznate činidbe. Da li je moralno godinama (više od desetljeća) iskorištavati tuđi rad i trud bez i jedne ispunjene preuzete činidbe?

IV. Odluka članova uprave o ograničenjima ovlasti za zastupanje direktora društva je bez pravnog učinka prema trećim osobama sukladno čl. 427. Zakona o trgovačkim društvima i recentnoj sudskoj praksi (Pž-6935/03-3, Pž-8771/03...), te društvo može od člana uprave tražiti naknadu štete sukladno čl. 430. ZTD-a, odnosno sudske prakse Kž-767/2013-9, a što u konkretnom slučaju Tužitelj i jest učinio kaznenom prijavom i postavljenim imovinsko-pravnim zahtjevom. Tuženik dodatno ističe kako u kaznenom postupku nije ni započela rasprava, te da se sukladno čl. 28. a u svezi čl. 5. Ustava RH optuženici imaju smatrati nedužnim i nitko ih ne može smatrati krivim za kazneno djelo dok mu se pravomoćnom sudskom presudom ne utvrdi krivnja.

V. Prvostupanjski sud propustio je pozvati svjedoka Vatroslava Bunića u svrhu izvođenja dokaza saslušanjem svjedoka koji je godinama bio posrednik u poslovnom odnosu između Tuženika i Tužitelja na okolnosti postojanja poslovne suradnje i ispunjenja svih preuzetih obveza Tuženika, a koji svjedok je predložen na pripremnom ročištu od 3. prosinca 2019. godine pod posl.br. 11 P-126/2019-13, te je rješenjem na ročištu prihvaćen kao dokazni prijedlog.

VI. Slijedom navedenog, žalitelj predlaže drugostupanjskom sudu žalbu prihvatiti te ukinuti pobijano prvostupanjsko rješenje i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovljeni postupak.

Za Tuženika